

هیچ ماده هسته‌ای اظهار نشده‌ای در ایران وجود ندارد| هرگز مکان اظهار نشده‌ای که باید طبق موافقت‌نامه پادمان جامع اعلام شود در ایران وجود نداشته است.

سازمان انرژی اتمی ایران منتشر کرد؛

سازمان انرژی اتمی ایران به منظور تنویر افکار عمومی و رسانه‌های این کشور ترجمه متن کامل توضیحی در ارتباط با گزارش اخیر مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در خصوص سه مکان را منتشر کرده است.

به گزارش اسپادانا خبر، در متن کامل توضیح ایران آمده است:

یادداشت توجیهی نظرات و مشاهدات جمهوری اسلامی ایران در مورد گزارش مدیرکل پیرامون موافقت‌نامه پادمانی NPT با جمهوری اسلامی ایران (۲۰۲۲/۲۶/GOV مورخ ۳۰ مه ۲۰۲۲) به شرح زیر ارائه می‌گردد:

الف. نظرات کلی:

جمهوری اسلامی ایران به طور کامل به تعهدات خود طبق موافقت‌نامه پادمان جامع (۲۱۴/INFCIRC) که آژانس از طریق آن به حفظ دانش خود به واسطه یک سازوکار راستی‌آزمایی قوی که در نظام راستی‌آزمایی آژانس از جمله اقدامات نظارتی و مراقبتی (S/C) منحصر به فرد در مورد مواد و فعالیت‌های هسته‌ای ایران ادامه می‌دهد عمل می‌کند. همچنین در راستای همکاری بیشتر با آژانس، ایران موافقت کرد تا در دو نوبت بیانیه‌های مشترک ۲۶ اوت ۲۰۲۰ و ۵ مارس ۲۰۲۲ را منعقد نماید که مفاد آن‌ها به طور کامل توسط جمهوری اسلامی ایران اجرا گردید.

مکان‌های اشاره شده در گزارش فعلی مدیرکل مبتنی بر ادعاهای مطرح شده توسط طرف ثالث بدنیته یعنی رژیم صهیونیستی است که هیچ مبنای حقوقی ندارد. لازم به ذکر است که براساس اصول حقوق بین‌الملل "nec nocent nec tertiis pacta" مورد در وین کنوانسیون از ۳۴ ماده همچنین و "آوردنمی پدید ثالث طرف برای تکلیف و حق، معاهدات" معنای به "prosunt" حقوق معاهدات بین دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی که تصریح می‌کند: "یک معاهده نمی‌تواند بدون رضایت طرف ثالث حقوق و تعهداتی ایجاد کند"، طرف غیرعضو موافقت‌نامه پادمانی بدون پایبندی به این اسناد نمی‌تواند از برخی حقوق و مزایای مندرج در این موافقت‌نامه بهره‌برداری و از آن علیه یک کشور عضو به منظور طرح هرگونه ادعا و وارد کردن آژانس در تحقیقات بی‌پایان استفاده کند.

ب. نظرات در خصوص بخش پیشینه گزارش:

در مورد بند ۳ گزارش که می‌گوید: "آژانس در نتیجه ارزیابی‌های خود در سال ۲۰۱۹ تعدادی از سئوالات مربوط به مواد هسته‌ای و فعالیت‌های مرتبط هسته‌ای اظهار نشده احتمالی در ایران را که به آژانس اعلام نشده بود، شناسایی کرد و مطابق با ماده ۶۹ موافقت‌نامه پادمانی و ماده d۴ پروتکل الحاقی از ایران درخواست کرد تا به این سئوالات پاسخ دهد". لازم به ذکر است که:

این موضوع که آژانس به عمد حتی از نظر سیاسی، تعهدات کشورهای عضو تحت موافقت‌نامه پادمان جامع را با تعهدات

کشورهای عضو ذیل پروتکل الحاقی تلفیق می‌کند نگران کننده است.

همان‌طوری که ایران مکرراً توضیح داده است هرگز مکان اظهار نشده‌ای که باید طبق موافقت‌نامه پادمان جامع اعلام شود در ایران وجود نداشته است. فعالیت‌های هسته‌ای ایران تحت پادمان جامع آژانس صلح‌آمیز باقی می‌مانند. بنابراین، ذکر این موضوعات و ابراز "نگرانی" آژانس در این مورد فاقد مبنا می‌باشد.

درخواست‌های آژانس در ابتدا توسط ایران مورد توجه قرار نگرفت زیرا:

درخواست‌های آژانس توسط اسناد، شواهد و اطلاعات معتبر مورد نیاز تا آنجا که مرتبط با هدف پادمان باشد پشتیبانی نشده بود.

بنابراین گزاره آژانس در این بند که بیان می‌کند: ".....آژانس همچنین اطلاعات دقیقی را به ایران ارائه کرده است..." صحیح نیست زیرا آژانس هیچ‌گونه اطلاعات معتبری برای درخواست خود ارائه نکرده است.

در بند ۴، آژانس همچنین بیان می‌کند: "....مکان ۲ در گذشته تحت پاک‌سازی و تسطیح گسترده قرار گرفته بود، آژانس ارزیابی کرد که هیچ‌گونه ارزش راستی‌آزمایی در زمینه انجام دسترسی تکمیلی در این مکان وجود نخواهد داشت". لازم به ذکر است که:

دسترسی به سایت لویزان‌شیان در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۴ به آژانس اعطا شده بود. آژانس نمونه‌های محیطی از جمله خاک و گیاهان را در این مکان گرفت. ایران اعلام کرد که "هیچ ماده هسته‌ای قابل اظهار مطابق با پادمان آژانس وجود نداشت" و این‌که "هیچ فعالیت هسته‌ای مرتبط با چرخه سوخت در لویزان‌شیان انجام نشده است".

آژانس هیچ گونه آلودگی در آنجا پیدا نکرد و براساس توضیحاتی که ایران در مورد تخریب لویزان‌شیان در اوت ۲۰۰۵ ارائه کرده بود سرانجام آژانس در سند ۲۰۰۵/۶۷/GOV گزارش کرد که به نظر می‌رسد اطلاعات ارائه شده توسط ایران منسجم و همخوان با توضیحات آن در مورد تخریب لویزان‌شیان است.

در بند ۵ گزارش آمده است: "....مدیرکل به شدت نگران بود که مواد هسته‌ای در مکان‌های اظهار نشده در ایران وجود داشته است و این‌که مکان فعلی این مواد هسته‌ای برای آژانس مشخص نیست". لازم به ذکر است که:

صرف یافتن ذرات اورانیوم طبیعی در نمونه‌های محیطی جمع‌آوری شده نمی‌تواند به عنوان نشانه‌ای از وجود مقادیری از مواد هسته‌ای تلقی گردد در حالی که آژانس بدون در نظر گرفتن دلایل احتمالی دیگر به اشتباه به این نتیجه رسید که مواد هسته‌ای در این مکان وجود داشته است.

همان‌طوری که مکرراً به آژانس توضیح داده شد، ادعاهای آن هیچ مبنای قانونی نداشته و تنها اتهاماتی بی‌پروایانه هستند. در واقع هیچ ماده هسته‌ای اظهار نشده‌ای در ایران وجود ندارد و ادعای آژانس صرفاً براساس اطلاعات نادرست و ساختگی ارائه شده توسط رژیم نامشروع صهیونیستی است که خود دارای سلاح‌های هسته‌ای است.

ایران در مذاکرات خود با آژانس، مفروضات خود را در مورد دلایل احتمالی وجود ذرات اورانیوم در مکان‌های گزارش شده توسط آژانس توضیح داده است. ایران تمام تلاش خود را برای کشف منشأ چنین ذراتی به صورت تمام و کمال انجام داده است. با توجه به این واقعیت که ایران هنوز نتوانسته هیچ دلیل فنی برای وجود چنین ذرات اورانیومی پیدا کند به طور منطقی بیان می‌کند که احتمالاً عناصر خارجی (خرابکاری) در آلودگی آن مکان‌ها دخیل بوده‌اند.

در مورد مکان ۲ که در نتیجه همکاری ایران مطابق با بند ۷.۶ گزارش آژانس بسته شده است. در این گزارش در بند ۷.۴ بیشتر آمده است: "آژانس فعالیت‌های راستی‌آزمایی بیشتری را در آزمایشگاه چند منظوره جابر ابن حیان انجام داد. در نتیجه آژانس در نامه‌ای به تاریخ ۱۴ ژانویه ۲۰۲۲ به ایران اطلاع داد که اگرچه قادر به شناسایی این دیسک از بین دیسک‌های انبار شده در آزمایشگاه چند منظوره جابر ابن حیان نبوده است با این حال نمی‌تواند این موضوع را رد کند که دیسک ذوب شده، دوباره ریخته‌گری شده و اکنون بخشی از موجودی مواد هسته‌ای اظهار شده در آزمایشگاه چند منظوره جابر ابن حیان است. با این وجود آژانس نتوانست مکان فعلی این دیسک را تأیید کند". لازم به ذکر است که:

ادعای وجود مکان اظهار نشده دیگر حاوی اورانیوم طبیعی به صورت دیسک فلزی براساس همان ادعاهای کاذب و ساختگی رژیم نامشروع صهیونیستی بدون هیچ‌گونه مبنایی می‌باشد.

ایران بارها اعلام کرده است که اورانیوم فلزی قبلاً فقط در جابر ابن حیان (JHL) که بارها توسط آژانس از سال ۲۰۰۳ راستی‌آزمایی شده و تحت اقدامات مستمر نظارت/مراقبتی آژانس بوده تولید شده است. این واقعیت در گزارش آژانس مقدار که کرد ارزیابی و داد قرار ارزشیابی مورد مجدداً را اطلاعات این ۲۰۱۴ سال در آژانس " شد منعکس (GOV/۲۰۱۵/۶۸) اورانیوم طبیعی مورد بحث در حدود عدم قطعیت‌های مرتبط با حساسی مواد هسته‌ای و اندازه‌گیری‌های مربوطه قرار داشت. بنابراین این پروژه در گذشته به طور کامل توسط آژانس راستی‌آزمایی شده بود و موضوع حل و فصل گردید. مایه تأسف است که آژانس مجدداً یک موضوع بسته شده را که به سال‌های ۲۰۰۳-۲۰۰۴ برمی‌گردد براساس اطلاعات غیر معتبر مجدداً باز می‌کند.

اگرچه تمام مواد هسته‌ای مربوط به این پروژه از سال ۲۰۰۳ تحت مهر و موم آژانس بوده است بسیار مایه تأسف است که آژانس گهگاه باتوسل به فرضیات ساختگی جدید مبتنی بر اطلاعات غیرمعتبر ارائه شده توسط دشمن شرور ایران به این گزارش افزوده است.

بسیار مایه تأسف است که در حالی که آژانس در نامه خود و همچنین در این گزارش به این نتیجه رسید که "... نمی‌تواند این موضوع را رد کند که دیسک ذوب شده، دوباره ریخته‌گری شده و اکنون بخشی از موجودی مواد هسته‌ای اظهار شده در آزمایشگاه چند منظوره جابر ابن حیان است" اما بار دیگر براساس اطلاعات غیرمعتبر در این گزارش نتیجه‌گیری خود را تغییر داد و به دنبال یک دیسک فرضی در ناکجاآباد می‌گردد!

چ. نظرات در مورد اقدامات متخذه پس از بیانیه مشترک

آژانس در بند ۱۰ می‌گوید: "آژانس اطلاعات ارائه شده توسط ایران را در ۱۹ مارس ۲۰۲۲ بررسی کرد و دریافت که این اطلاعات عمدتاً اطلاعاتی بودند که ایران قبلاً به آژانس ارائه کرده بود. در عین حال شامل اطلاعات جدیدی بود که متعاقباً توسط آژانس ارزیابی شد. اطلاعات ارائه شده توسط ایران به تمام سئوالات آژانس پاسخ نمی‌دهد". لازم به ذکر است که:

مطابق با بیانیه مشترک توافق شده در ۴ آوریل ۲۰۲۲ و در چارچوب جدول زمانی تعیین شده، جمهوری اسلامی ایران تمام اطلاعات مورد نیاز درخواست شده توسط آژانس در مورد مکان‌های شناسایی شده که قبلاً گفته شد تحت کنترل بخش خصوصی بوده است را به آژانس ارائه کرده است. لازم به ذکر است که جمهوری اسلامی ایران به تمام تعهدات خود در این زمینه عمل کرده است و تمام سئوالات آژانس را در نهایت همکاری مورد ملاحظه قرار داده است.

نظرات در مورد ارزیابی‌های آژانس مرتبط با هر مکان:

در بخش D.۱ در مورد مکان ۴- "مربوان": لازم به ذکر است که:

منطق نام‌گذاری مکان ۴ به عنوان "مربوان" توسط آژانس نامربوط و برای ایران ناشناخته است زیرا آژانس تا همین اواخر این مکان را با عنوان "آباد" نام‌گذاری کرده بود. علاوه بر این آژانس موضوع مربوط به مکانی به نام "مربوان" را در گزارش خود مندرج در سند ۲۰۱۵/۶۸/GOV مورخ ۲ دسامبر ۲۰۱۵ بسته بود (رجوع کنید به بند ۴۱ گزارش سال ۲۰۱۵).

در پاسخ به سئوالات آژانس در مورد این مکان، ایران بارها و بارها پاسخ داده است که هیچ ارزیابی برای سئوالات برگرفته از اطلاعات ساختگی ارائه شده توسط رژیم نامشروع صهیونیستی قائل نیست.

آژانس مدعی شده است که اسناد پشتیبان در مورد مکان موسوم به نام "مربوان" را به ایران ارائه کرده است. این اسناد ادعایی آژانس تنها دو تصویر از یک مکان ناشناخته است که نمی‌تواند به هیچ وجه به عنوان شواهد معتبر تلقی گردد زیرا به راحتی قابل تولید بوده و به همین دلیل ارزش حقوقی و فنی ندارند.

اشاره آژانس به وجود آشکارسازهای نوترونی در این مکان اصولاً هیچ مبنای پادمانی و حتی پروتکل الحاقی ندارد. با وجود این واقعیت و اگرچه سئوالات آژانس براساس اطلاعات معتبر مرتبط با هدف پادمان برای درخواست دسترسی به این مکان‌ها نبود، جمهوری اسلامی ایران براساس حسن نیت خود به صورت داوطلبانه اجازه دسترسی به آژانس داد و توضیحات در مورد تاریخچه کامل، استفاده و حتی کاربرد سنگرها ارائه کرد.

به رغم این همکاری‌های گسترده، آژانس اطلاعات دریافتی از ایران را صرفاً با اتکای غیرموجه به برخی اسناد غیرمعتبر و ساختگی و نتیجه‌گیری جعلی و باطل مبتنی بر مفروضات نادرست مطابق با اسناد ادعایی مذکور در نظر گرفته است.

ایران صرفاً تاریخچه مربوط به این مکان را بدون ارجاع یا ارتباط آن با چنین آلودگی به یک شرکت خارجی مطرح کرده است. کاملاً طبیعی است که کشور عضو مربوطه نتواند اطلاعاتی در مورد فعالیت شرکت خود پس از نیم قرن پیدا کند بنابراین، نتیجه‌گیری آژانس در مورد توضیحات ایران صحیح نبوده و اساساً قابل دفاع نیست.

این مکان برای بهره‌برداری از خاک نسوز طی قراردادی با یک شرکت خارجی چند دهه‌ها پیش مورد استفاده قرار گرفت با این حال، آژانس بی‌دلیل ادعا کرد که این مکان در فعالیت‌های هسته‌ای مشارکت داشته است. این ادعاهای آژانس که در این مکان آزمایشات انفجاری با سپر محافظ برای آماده‌سازی جهت استفاده از آشکارسازهای نوترونی بوده است صرفاً یک خیال‌پردازی مبتنی بر اطلاعات غیرموثق و نادرست است. این نتیجه‌گیری کاملاً نادرست، غیرواقعی و مغرضانه است.

ایجاد پیوند بین لوپزان‌شیان توسط آژانس و به اصطلاح مربوان براساس تصویر غیرمعتبر و ساختگی آشکارساز نیز بی‌اساس است.

منشأ وجود اورانیوم تهی شده با U-۲۳۶ ذکر شده در نتایج تحلیلی نمونه‌های محیطی آژانس ناشناخته است. با این حال، واضح است که منشأ این ذرات ایران نیست بلکه منشأ آن‌ها از شرکت‌هایی مانند مرک، امرشم و غیره می‌باشد که به صورت تجاری در بازار موجود هستند. برای آژانس که ادعا می‌کند مجموعه‌ای غنی از ویژگی‌های ذرات برای اثبات آن‌ها را دارد نباید کار دشواری باشد.

منشأ احتمالی دیگر ذرات گزارش شده توسط آژانس می‌تواند ناشی از اقدامات خرابکارانه (خرابکاری) باشد. نباید فراموش کرد که جمهوری اسلامی ایران در مکان‌های مختلفی به طور مکرر با ابزارها و شیوه‌های گوناگون مورد اقدامات خرابکارانه متعددی قرار گرفته است.

ارزیابی آژانس براساس شباهت‌های بین کامیون‌های مختلف مشاهده شده در مریوان و تورقوز آباد در اواسط ژوئیه و اواسط اوت ۲۰۱۸ از طریق تحلیل تصاویر ماهواره‌ای تجاری موجود در مورد این ادعا که اقلام مورد اشاره از تورقوز آباد برداشته شدند صرفاً نادقیق و غیرحرفه‌ای است. چنین تصاویر ماهواره‌ای تجاری نمی‌تواند مبنای معتبری برای استنتاجی مانند آن را فراهم نماید. ایران کشور پهناوری است؛ تعداد زیادی از کامیون‌های مشابه در حال حرکت در سراسر این کشور می‌باشند. با کمال تعجب، آژانس شباهت‌های کامیون‌ها را در این دو مکان مختلف از طریق تصاویر ماهواره‌ای تجاری به عنوان دلیلی برای این ادعا که کامیون مشخصی از یک مکان به مکان دیگر حرکت کرده است نشان داده است.

متأسفانه آژانس تمام اسناد و اطلاعات ساختگی و جعلی ارائه شده توسط رژیم اسرائیل را کاملاً معتبر در نظر می‌گیرد در عین حال توضیحات ایران را نادیده گرفته و بدون دلیل به این نتیجه رسیده است که موضوع به اصطلاح مریوان، بدون دلیل "روشن نشده" باقی مانده است.

در بخش ۲.D در مورد مکان ۳-ورامین: لازم به ذکر است که:

آژانس در بند ۲۲ گزارش خود بطور گمراه کننده‌ای بیان می‌کند که "آژانس اطلاعاتی در مورد استفاده یا ذخیره‌سازی احتمالی مواد هسته‌ای و یا انجام فعالیت‌های مرتبط هسته‌ای از جمله فعالیت‌های تحقیق و توسعه‌ای مرتبط با چرخه سوخت هسته‌ای در مکان ۳ در ایران (مکان معروف به ورامین) دارد" که با شواهد معتبر پشتیبانی نمی‌شود.

بند مذکور با ذکر این نکته که "این مکان نیز در سال ۲۰۰۴ دستخوش تغییرات قابل توجهی از جمله تخریب اکثر ساختمان‌ها شد"، صحیح نیست. واقعیت این است که به دلیل تغییر کاربری و استفاده این مکان تنها یک ساختمان در میان مجموعه ساختمان‌های موجود در سال ۲۰۰۴ تخریب و بازسازی شد. ضمن اینکه بازسازی یک ساختمان در این مکان نمی‌تواند به عنوان فعالیت‌های پاکسازی تلقی شود لذا نیازی به درج آن در گزارش نبود. علیرغم توضیح این واقعیت به آژانس، متأسفانه آژانس توضیحات ایران را نادیده گرفت. از آنجایی که آژانس اسناد معتبری را به ایران در مورد ادعای خود مبنی بر "مواد هسته‌ای و فعالیت‌های مرتبط هسته‌ای اظهار نشده احتمالی" ارائه نکرده است نباید از ایران انتظار داشته باشد تا اسناد غیرمعتبر و ساختگی را به عنوان هرگونه مبنای پادمانی و پروتکل الحاقی برای پاسخ‌گویی به درخواست‌های آژانس در نظر بگیرد. با این وجود ایران داوطلبانه به آژانس اجازه دسترسی داده و اطلاعات و توضیحاتی در مورد این مکان را به آژانس ارائه کرد.

به آژانس توضیح داده شد که فعالیت‌های اولیه انجام شده در این مکان بهره‌برداری از سولفات سدیم از خاک و آب منطقه اطراف به روش سنتی بود که متعاقباً به فرآیند صنعتی در فاز بعدی منتقل شد. پس از آن با توجه به مقررات شهرداری، بهره‌برداری از این مکان متوقف شد و به کشاورزی و دامداری تبدیل شد. مایه تعجب است که آژانس براساس اسناد غیرمعتبر و ساختگی بر نادرستی نتیجه‌گیری خود اصرار می‌ورزد.

از آنجایی که هرگز هیچ‌گونه فعالیت مرتبط هسته‌ای در این مکان وجود نداشته است، گزارش آژانس در مورد وجود ذرات هیچ توجهی به غیر از اینکه اقدامات خرابکارانه برای سناریوسازی توسط دشمنان شناخته شده جمهوری اسلامی ایران مورد توجه قرار گیرد ندارد. همان‌طوری که قبلاً اشاره شد، اقدامات خرابکارانه از همه نوع مکرراً در مکان‌های مختلف و در بسیاری از موارد و موقعیت‌ها در ایران توسط دشمنانش صورت گرفته است.

ادعای آژانس مبنی بر این که "کانتینرهای برداشته شده از ورامین در زمان برجیدن ساختمان‌ها در این مکان در نهایت به تورقوز آباد منتقل شدند" قابل اثبات و تأیید نیست و ارزیابی حرفه‌ای و قابل اعتمادی نمی‌باشد.

متأسفانه آژانس بار دیگر در اینجا همه اسناد ساختگی و اطلاعات جعلی ارائه شده توسط رژیم اسرائیل را کاملاً معتبر در نظر می‌گیرد و بدون دلایل کافی چنین نتیجه‌گیری می‌کند که موضوع ورامین "روشن نشده" باقی مانده است و شفاف‌سازی‌های ایران را نادیده گرفته است.

در بخش ۳.D در مورد مکان ۱-تورقوز آباد: لازم به ذکر است که:

آژانس ادعا می‌کند که "....تورقوز آباد.... با ذخیره‌سازی مواد و تجهیزات هسته‌ای مرتبط بوده است"، این ادعا مبتنی بر اطلاعات و اسناد معتبر نیست. محل مورد نظر در واقع یک مکان صنعتی است که انواع ابزارها و محل‌های نگهداری مواد شنی‌ده، مواد شیمیایی، مواد غذایی، پارچه و منسوجات، لاستیک‌ها و قطعات وسایل نقلیه، لوله‌ها و اتصالات و برخی ضایعات صنعتی را دربر می‌گیرد بنابراین هیچ مبنایی برای اظهار این مکان به آژانس (برای ایران) وجود نداشته است. علاوه بر این درخواست آژانس از ایران برای ارائه اطلاعات در مورد کانتینرهای در حال حرکت از یک مکان به مکان دیگر و همچنین فعالیت‌های به اصطلاح مرتبط با پاک‌سازی در این مکان که محل نگهداری ضایعات صنعتی، ذخیره‌سازی و داد و ستد است هیچ گونه ارتباطی با موضوعات پادمانی و پروتکل الحاقی ندارد. بنابراین، سؤال آژانس اساساً فاقد مبنای است. با این حال به منظور همکاری‌های گسترده‌تر بر اساس حسن نیت ایران، دسترسی به آژانس اعطا کرد.

در تحقیقات فشرده ما در زمینه پیشینه فعالیت‌های انجام شده در این مکان، نتوانستیم منشأ ذرات گزارش شده توسط آژانس را پیدا کنیم. هیچ‌گونه فعالیت یا انبار هسته‌ای در این مکان وجود نداشته است. از این رو، هیچ سرنخ فنی در مورد منشأ ذرات گزارش شده یافت نشد. علیهذا، امکان وجود چنین ذرات از طریق انجام خرابکاری را نمی‌توان منتفی دانست.

متأسفانه آژانس بار دیگر همه اسناد ساختگی و اطلاعات جعلی ارائه شده توسط رژیم اسرائیل را کاملاً معتبر در نظر می‌گیرد و بدون دلایل کافی به این نتیجه رسیده که موضوع توقوز آباد "روشن نشده" باقی مانده است و بدین ترتیب شفاف‌سازی‌های ایران را نادیده گرفته است.

د. نتیجه‌گیری:

جمهوری اسلامی ایران تاکنون همکاری کامل خود را فراتر از تعهداتش براساس موافقت‌نامه پادمان جامع و پروتکل الحاقی نسبت به آژانس ارائه کرده است. بایستی بار دیگر تأکید گردد که تمامی مواد و فعالیت‌های هسته‌ای ایران به طور کامل به آژانس اعلام شده است و نظام راستی‌آزمایی بسیار قوی را پشت سر گذاشته است. لازم به ذکر است که در طول ۲۰ سال گذشته بیشترین بازرسی‌های گسترده آژانس در ایران انجام شده است که گزارش اجرای پادمان آژانس در سال ۲۰۲۱ مؤید این موضوع است به طوری که بیان می‌دارد ۲۲ درصد از بازرسی‌های سراسر جهان در ایران انجام شده است در حالی که ایران تنها ۳ درصد از کل مؤسسات هسته‌ای تحت پوشش آژانس در سراسر جهان را داراست.

جمهوری اسلامی ایران قویاً انتظار دارد تا آژانس گزارش خود را در مورد فعالیت‌های راستی‌آزمایی در جمهوری اسلامی ایران به شیوه‌ای حرفه‌ای و بی‌طرفانه بدون فشارهای سیاسی خارجی ارائه نماید.

اگرچه ایران هیچ تعهدی برای پاسخ به سئوالات مطرح شده توسط آژانس براساس اسناد جعلی و غیرمعتبر ندارد با این حال ایران به صورت داوطلبانه و بر مبنای همکاری کلیه اطلاعات مورد نیاز، مدارک پشتیبان و دسترسی برای پاسخ به درخواست‌های آژانس را ارائه کرده است. این سطح از همکاری، گواهی بر حسن نیت ایران برای شفاف‌سازی سئوالات است. در صورتی که ایران قصد همکاری با آژانس در مورد سئوالات نداشت، می‌توانست از دادن دسترسی و ارائه اطلاعات و پشتیبانی خودداری کند. متأسفانه، اصرار آژانس بر اعتبار اسناد ساختگی منجر به ارزیابی نامعتبر و ناعادلانه شده است.

آژانس نباید احتمال دخالت دشمنان سرسخت ایران در ارائه اطلاعات نادرست و ساختگی به آژانس و احتمال آلوده ساختن مکان‌ها توسط آنها آن هم به ویژه زمانی که خود آن‌ها به طور مکرر قصد خود برای مختل کردن فعالیت‌های هسته‌ای کاملاً صلح‌آمیز ایران و تلاش برای تضعیف همکاری بین ایران و آژانس را اعلام می‌کنند را نادیده بگیرد. معلوم نیست چرا آژانس مایل است اظهارات مقامات رژیم اسرائیل در پی هر اقدام خرابکارانه علیه برنامه هسته‌ای ایران در سال‌های اخیر که به نقش خود در چنین خرابکاری‌هایی نیز اذعان کرده‌اند را نادیده بگیرد؟

آژانس با استناد به اطلاعات نامعتبر فوق، همه همکاری‌های ایران با آژانس و فعالیت‌های شفاف صلح‌آمیز هسته‌ای ایران را به طور ناعادلانه تحت‌الشعاع قرار داده است. این رویکرد با همکاری گسترده‌ای که ایران با آژانس در اجرای قوی‌ترین نظام راستی‌آزمایی توسط آژانس در ایران اعمال می‌کند مطابقت ندارد. جمهوری اسلامی ایران به طور جدی در مورد تأثیرات منفی چنین رویکردی بر محیط سازنده کلی موجود در همکاری‌ها با آژانس هشدار می‌دهد. متعاقب درخواست مورخ ۳ ژوئن ۲۰۲۲ نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در وین، این یادداشت توجیهی توسط دبیرخانه آژانس در قالب ۹۹۶/INFCIRC مورخ ۷ ژوئن ۲۰۲۲ در بین کشورهای عضو توزیع گردید.

برچسب‌ها: [\[1\] برجام](#)

[\[2\] اسرائیل](#)

[\[3\] ابراهیم رئیسی](#)